

ско стручно, идеолошко и методско усовршување на наставниците по историја и во тој поглед да се обезбеди соработка на: стручните и педагошките служби на републиките и покраините, на политичките организации, издавачките претпријатија и на средствата за масовна комуникација.

10. Да се преиспитаат причините за заостанувањето во изра-

ботката на историјата на народите на Југославија (III—IV том) и да се побара поддршка на сите одговорни политички фактори за успешно завршување на ова дело.

11. На сите факултети каде постојат оддели за историја (катедри) да се воведат катедра за повоената современа историја.

В. К.

VI КОНГРЕС НА ИСТОРИЧАРИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА одржан во Будва од 7 до 10 октомври 1973 година (Кратка информација)

Шестиот конгрес на историчарите на Југославија се одржа од 7 до 10 октомври 1973 година во Будва (летувалиштето Бечики). Основната тема на овој конгрес беше „ОДНОСОТ НА СЕЛОТО И ГРАДОТ НИЗ ИСТОРИЈАТА“.

Како што се практикуваше и на изминатите конгреси, така и на VI конгрес имаше претконгресни научно-стручни собири што се одржаа на 6 октомври. На тој ден се одржа Вториот југословенски симпозиум за наставата по историја со насловна тема: „НАСТАВНИТЕ ПРОГРАМИ ЗА ИСТОРИЈА ОД АСПЕКТ НА НИВНАТА НАУЧНА, ИДЕЈНА И ПЕДАГОШКА ЗАСНОВАНОСТ“.

Во рамките на оваа тема беа поднесени шест реферати од познати југословенски педагози и методичари. На овој претконгресен научно-стручен симпозиум учествуваа голем број наставници од средните и од осумгодишните училишта од сите републики и покраини на СФРЈ.

Овој претконгресен ден беше искористен и за одржување на Втората интеркатедарска конференција на филозофските факултети — оддели за историја. Главна тема на оваа конференција беше: „РЕФОРМАТА НА НАСТАВАТА ПО ИСТОРИЈА“. На оваа конференција присуствуваа претставници на сите катедри по историја, како и наставници што го предаваат предметот економска историја. Со конференцијата раководеше работно претседателство од 3 члена. Сите претставници на катедрите по историја ја запознаа Конференцијата со наставната структура на групите за историја, со режимот на студиите, со успехот на студентите и со материјалните и просторните услови за студирање. Од овие извештаи можеше да се констатира дека има различни и неизедначености како во режимот на студиите (слободен или ограничен упис, студирање „година за година“, односно без такви ограничувања, обавезни дипломски испити или без нив; стручни испити за наставници или

без нив и сл.) така и во наставните планови и програми меѓу историските групи на одделни факултети, односно универзитетски центри.

Во дискусиите преовладуваше мислењето дека е неопходна реформа на наставата по историја при што неколку дискусанти ја истакната потребата од уедначување на наставните планови и програми за оние предмети што се од општата историја, како и за помошните предмети. За националната историја да се усвои извесен критериум за просторната застапеност на историјата на југословенските народи и народности во СФРЈ. Ако ова се постигне тогаш би се отстраниле сегашните тешкотии за префрлање на студенти од оваа група меѓу републиките и би се создале услови за формирање историчари од „југословенски профил“.

За да се продолжи и натаму работата во оваа насоченост, Конференцијата избра постојана комисија во која влегоа по еден претставник од секоја република и покраина. Комисијата ќе има за задача да ги следи укажаните проблеми и да го иницира нивното разрешување.

На 6 октомври се одржа и Сојузно советување на архивските работници на Југославија на кое беше одбележена Дваесетгодишнината на Сојузот на друштвата на архивските работници на Југославија и беа поднесени два стручни реферата.

Од 7 до 10 октомври, како што веќе споменахме, Конгресот работеше во пленум и во пет секции. Секциите беа поделени спрема овие историски периоди.

I секција: антика и среден век,
II секција: XVI—XVIII век,
III секција: XIX век до 1918 година,

IV секција: од 1918 до 1941 година,

V секција: од 1941 до 1945 година.

На 7. X. (недела) во 9 часот свечено беше отворен VI-от конгрес на историчарите на Југославија од претседателот на Сојузот на друштвата на историчарите на Југославија д-р Димо Вујовиќ. Потоа, учесниците на Конгресот беа поздравени од претставници на општествено-политичките организации на СР Црна Гора (како домаќин на Конгресот) и од некои странски гости историчари кои присуствуваа на овој конгрес. Такви гости имаше од СССР (2), НР Бугарија (2), НР Романија (2), од НР Унгарија (2), од НР Чехословачка, од НР Полска, од Франција, од Сојузна република Германија.

Потоа, на Пленумот беа поднесени три реферати и тоа:

1. Д-р Димо Вујовиќ, СПЕЦИФИЧНОСТИТЕ НА РАЗВОЈОТ НА ЦРНОГОРСКАТА ДРЖАВА“.

2. Проф. д-р Бранислав Ѓурѓов, „МАРКСОВОТО СФАЌАЊЕ НА СПРОТИВНОСТИТЕ МЕЃУ СЕЛОТО И ГРАДОТ“.

3. Проф. д-р Бого Графенауер, „ПРОБЛЕМИТЕ НА СЕЛОТО И НА ГРАДОТ ВО ИСТОРИЈАТА НА НАРОДИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА“.

Работата на секциите започна исто така на 7 октомври по пладнето.

За конгресот беа пријавени преку 80 реферати, но извесен

број референти не присуствуваа на Конгресот и нивните реферати не беа прочитани.

Од историчарите на СРМ настапија со свои реферати и соопштениеја Љубен Лапе, Кушевски Воислав, Апостолов Александар, Матковски Александар, Ивановски Орде, Поплазаров Ристо, Димевски Славко и Миљковиќ Ѓорѓе.

На 9. X. попладнето беше одржана завршната пленарна седница и беа поднесени извештаите за работата на секциите. Потоа, неколку дискусии се искажаа за рефератите што му беа поднесени на Пленумот.

На Пленумот се усвои предлогот VII конгрес на историчарите

на Југославија да се одржи во Нови Сад.

На 10. X. се одржа Собрание на Сојузот на друштвата на историчарите на Југославија. За претседател на Извршниот одбор на Сојузот се избра проф. д-р Бранко Врањешевски од Нови Сад.

На конгресот беа присутни над 1.500 историчари. Од СРМ на овој Конгрес учествуваа околу 60 историчари.

Откога Конгресот ја заврши својата работа, на 10 октомври, историчарите од СРМ со автобус го посетија Цетиње и ги разгледаа неговите музеи и другите културно-историски споменици.

А. А.